

1. Ó hla - vo pl - ná trýz - ně,
 ty zří - dlo Bo - ží příz - ně,
 běd, ran i sou - že - ní,
 z níž spá - sa pra - me - ní.
 Ó hla - vo o - zdo - be - ná
 ctí, slá - vou z vý - so - sti,
 jak vel - ká stih - la změ - na
 tě lid - skou hří - šno - stí.

2. Tvé břímě mé jsou hříchy / a já jsem zavínil, /
 zač, Beránku ty tichý, / tak tvrdě trestáns byl. / Ježíši, spásy
 zdroji, / své milosti mi přej / a pro tu lásku svoji / mne za
 hřích netrestej.

3. Můj Pane, v tuto chvíli / dovol mi s tebou být, / když mizí
 tvoje síly, / nechci tě opustit. / Až chladná smrt tě zajme /
 a obestře tě tmou, / já chci tvé tělo, Pane, / horoucně
 obejmout.

4. Vždyť jestliže v tvých ranách / se, hříšný, najít smím, / pak
 ani v smrti branách / tu radost neztratím. /
 V tvé smrti život přijmu / a krev tvá nevinná, / ta zahladí
 mou vinu, / má spása jediná.

5. Mé díky přijmi vřelé, / nejdražší Příteli! / Má duše, dokud
 v těle, / v tobě se veselí. / A když čas rozdělení / i mně se
 přiblíží, / mým mocným potěšením / buď smrt tvá na kříži.

6. Jak pevný štít mi zjev se / ve smrti hodině, / nechť v tobě
 najde srdce / bezpečí jediné. / Když do tmy propadá se, / ať
 tebe víra zří – / kdo tobě odevzdá se, / pokojně zmírat smí.

T: *Salve caput cruentatum* / Paul Gerhardt, Praxis Pietatis
 Melica, 1656 / Josef Baštecký, Zpěvník žalmů a písní
 duchovních, 1877 / Miloslav Hájek, Evangelický zpěvník, 1979
 m: Hans Leo Hassler, Lustgarten neuer deutscher Gesang, 1601 /
 Harmoniae Sacrae, 1613 / Fast allgemeines Evangelisch-Musicalisches
 Liederbuch, 1730 / Evangelisches Gesangbuch, 1993